

Tűz Tamás Szent István király

Jól megjelölte ezt az ezredévet:
keresztrel írta rá kemény nevét,
mint halhatatlan győzelmi ék.
Alapkő lett, de kőnél súlyosabban
vetette el az épülő falakban
toronyszökkenőt, férfias hitét.

Amint alázatát mindegyre inkább
úrrá emeli roppant erején,
a bércre hág s egy országon tekint át,
hol hajnalpírban reszket még a fény.
Komor felhőkből bomlik ki a kék ég
s virrasztva várja népe ébredését
a századok szélfúttá reggelén.

Nem tétován, de biztos mozdulattal
lendül előre tervező keze,
míg port kavar és szilaj kedvvel nyargal
a forró puszták zendülő szele.
Bölcs szemmel néz a fényes távlatokba
s pillantásával féltőn átkarolja
a frissen szántott szűzi földeket.

Kegyes jobbajával törvényt ír, keményet,
hogy megkösse a rónák vad porát,
szőlő teremjen és kenyér, fehérebb
s hogy mindenki megleglje otthonát.
Áldott szigor, rendet hozó szelídég!
Arany szív, mely eltékozolja kincsét,
hogy új szívekben ragyogjon tovább!

Hát róla zengjen most a lelkes ének!
Uram, téged dicsérünk általa,
mert ő volt a te választott edényed,
apostolod; híved s a föld sava.
És ő volt ama bibliai sáfár;
kire be jó, hogy éppen rátaláltál,
midőn megvirradt napunk hajnala!

"Nyújtsd ki mennyből kegyes Anyánk kezedet..."

Bármennyire hangoztatjuk, hogy ebben a rohanó világban nemigen van időnk semmire, biztosan mindenki gondolatát átjárja a falunk közelgő búcsúünnepé, Kisboldogasszony napja. Azon is elgondolkodtam valamelyik nap, természetesen nem kérdésből, hogy hányadik búcsúünnep lehet a templom építésétől kezdve, és jól eső érzés, ha csak annyit írunk, hogy ez a szám meghaladta a két évszázadot.

Amikor régi fényképeket látok, mindig öröm tölt el, hogy láthatjuk a képeken elődeinket lakodalmas, katonai, mezőgazdasági munkát végző ruhákban, aztán elsőszülők, béralkalmazott ruhákban, vagyis falunk népviseletében. Ilyenkor egy kicsi hiányérzetem van, hiszen milyen szép is lenne látni, hogyan ünnepelték a búcsúünnepet száz vagy akár kétszáz évvel ezelőtt! A válasz nem nehéz, mert akkor a fényképezőgépen kívül nem volt még más felvételkészülék, és a fényképre amúgy sem fért volna rá az a nagy, hívó sereg, akik ezen a napon tiszta szívből ünnepeltek. Na, de lelki szemünkkel magunk elé képzelhetjük a feldíszített templomunkat, a felzöldágazott kapukat, kerítések és a gyönyörű székely népviseletben templomba induló falunk népét, illetve a búcsúra zászlókkal érkező zarándokokat, akik a rózsafüzér elimádkozása után, meghatódottságtól elfolyt hangozó, olykor örömtől könnyes szemekkel énekelték: "Hozzad fohászokunk, áldott Védasszonyunk", így köszöntve a legnagyobb asszonyt, Égi Édesanyánkat.

Erre az ünnepre jó fűvónyomó kellett (akkor még vilány nem volt), hiszen az orgona teljes hangerővel sem tudta túlszárnyalni a nagy tömeg szívből jövő énekét.

Az ünnep nagyságát az is jelezte, hogy erre a napra hazajöttek az idegenben szolgáló leányok, de még a katonákat is hazaengedték a falu búcsúünnepére. Hányszor és hány-szor zokogott az egész templom népe, amikor elhangzott egy-egy édesanyás kistörténet a szentbeszédben, hiszen papjaink is különös lelkülettel oltották az emberek szívébe a Mária tiszteletet, Kisboldogasszonyhoz való kötődést, ragaszkodást.

Akkor is hozzátartozott az ünnephez a kirakodóvásár, tudták a gyermekek, hogy ezen a napon búcsúfiát fognak kapni, csavaroscukorkát, pogácsalovat, pogácsaszívet, pergelt cukorból készült figurákat, mind-mind természetes dolgokat, amelyeket nagy örömmel fogadtak a hozzátartozóktól. Közösen ebédelték ezen a napon a családok, általában a szülőkhöz gyűltek össze. Ebéd után - ahol jó barátok, barátnők, katonakollégák is részt vettek-, igyekeztek az ünnepélyes vecsernyére, ahol énekelték a szép zsoltárokat.

Ma is ugyanígy kell készülnünk szülőfalunk búcsúünnepére, ha a világ nagyot változott is, a mi Védasszonyunk semmit sem változott, Ő most is ugyanolyan alázattal hallgatja és védi meg népét, mint régen, közbenjár Szentfiánál értünk, hiszen Ő nem hagy el senkit, aki oltalomért hozzá folyamodik és kéri segítségét.

Adj a Isten, hogy ugyanolyan lelkülettel tudjunk résztvenni ezen a szép ünnepen, mint elődeink, és ugyanolyan meghatódottsággal énekeljük:

"Minden reményünk csak Te vagy,
Szent Szűz Anyánk, szent Szűz Anyánk, óh, el ne hagyj!"

Lázár Béla

Jegyzőkönyvi kivonat, a 2010. augusztus 3-án tartott tanácsgyűlésről

A gyűlésen jelen van mind a 12 testületi tag.
A napirendi pontokat Mihály László ismertette:

- 1.) Előterjesztés a 2010-es évi költségvetés keretén belüli hitelmódosítás jóváhagyására,
- 2.) Előterjesztés a 2010-es évi költségvetésbe foglalt tartalék alap felhasználására vonatkozóan,
- 3.) Előterjesztés sürgősségi segély jóváhagyására vonatkozóan,
- 4.) Előterjesztés az egyház támogatásának jóváhagyására vonatkozóan,
- 5.) Előterjesztés a "Falukép védelem" nevű program jóváhagyására vonatkozóan,
- 6.) Előterjesztés a Hargita megye egységes hulladékgazdálkodási rendszere megvalósítása céljából megalakult "Közösségek Fejlesztési Társulás" alapító okiratának módosítására vonatkozóan,
- 7.) Kérések és más problémák megvitatása, jóváhagyása.

A napirendi pontok tervezetét szavazat alá bocsátották, 11 igen szavazattal és 1 ellenszavazattal elfogadták, miután tisztázódott, hogy nem a napirendi ponttal nem értenek egyet, hanem az első napirendi pont tervezetében foglalt adatokkal.

1.) Az első napirendi pont keretén belül a polgármester ismertette az előterjesztést a költségvetési hitelek módosítására vonatkozóan. Elsősorban a hitelmódosítás azért szükséges, mert a szemétszállító céggel szembeni tartozásunk törlesztésére nincs elég hitelünk, valamint a közvilágítás kifizetésére, az üzemanyag vásárlásra, a medvetrófea kifizetésére sem, illetve vannak költségvetési fejezetek (közigazgatási határok kijelölésére, autóbusz megállók kialakítására betervezett hitelek, stb.), ahol elhasználatlan hiteleink vannak és ezeket kellene a fenti kifizetések eszközlése érdekében átutalni a másik költségvetési fejezethez.

Az előterjesztést a pénzügyi-gazdasági szakbizottság elemezte és kedvezőtlenül bírálta el, nem értett egyet a medvetrófea kifizetésével, mivel nem ismerték a részleteket és nem találták szükségesnek a vásárlást.

A polgármester részletesebben ismertette a problémát. Hosszas vita és tárgyalás után arra a döntésre jutottak, hogy a medvetrófea kifizetéséhez szükséges hitelmódosítás elnapolódik egy következő gyűlésre, amelyre részletes tájékoztatás készül a folyamat lebonyolításáról, annak szükségességéről és kifizetéshez szükséges hitelmódosítás lehetőségéről. Az ismeretett hitelmódosítással a fent kívül a testület egyetértett, 12 igen szavazattal megszavazta.

2.) A második napirendi pont keretén belül a polgármester ismertette a határozatjavaslatot, mely értelmében a költségvetésben létrehozott tartalék alából 1.000 lej sürgősségi segély kifizetésére használódjon fel, mivel az idej természeti katasztrófák során az árvíz többször okozott kárt egy lövétei lakos belsőségénél.

3.) Ezen napirendi pont keretén belül a polgármester ismertette az előterjesztést a sürgősségi segély jóváhagyására vonatkozóan. Az idej árvíz több alkalommal kárt okozott a Ladó Mihály belsőségénél, ezért javasolja 1.000 lej sürgősségi segély jóváhagyását a fent megnevezett család részére. A javaslatot 12 igen szavazattal jóváhagyták.

4.) Az egyház támogatására vonatkozó előterjesztésben ismertették, hogy az önkormányzat támogatja az egyházat 30.000 lejjel, amely összeg a költségvetésbe be is volt fogva. Ezen összeg az egyháznak visszaszolgáltató régi óvoda javításához, felújításához szükséges tervek elkészítésének és engedélyek beszerzési költségeinek egy részét fedezi.

A testület egyetértett az egyház támogatásával.

5.) A polgármester ismertette az előterjesztést a "Falukép védelem" programmal kapcsolatosan.

A program keretén belül 19 igénylést tettek le, amelyből 6 nem felelt meg a kiírásoknak, az alábbi 13 személy igénylését hagyták jóvá: Márton Lőrincz, Mihály Márton, Márton Zoltán, Mag Zoltán, György Bernát-Zsolt, Bencze Terézia, Demeter László, Lázár Béla-Lázár István, Balázs Regina, Mihály László, Tókos Péter, Lázár Edit, György Sándor. Ezzel a napirendi ponttal kapcsolatosan az alábbi kérdések és javaslatok hangzottak el:

Egyed József kérdése, hogy a program végleges kivitelezése érdekében fog-e még a szakbizottság összeülni, véglegesítést végett. Javaslat az, hogy a program folytatódjon az elkövetkező években is, de ennek törvényes pénzügyi lebonyolítása érdekében egy egyesületre kell bízni a program kivitelezését, hasonlóképpen, mint a Megyei Tanács.

Mihály János javaslat, hogy az egyesületbe lépjen be a tanács, önrészként utalja át az egyesületnek a pénzt, és az egyesület kivitelezné a programot.

A határozatjavaslatot jóváhagyták.

6.) Az előterjesztést a Hargita megye egységes hulladékgazdálkodási rendszere megvalósítása céljából megalakult "Közösségek Fejlesztési Társulás" alapító okiratának módosítására vonatkozóan, a polgármester ismertette.

Községünk 2007-ben tagja lett a fent megnevezett társulásnak. Az akkor elfogadott alapító okiratnak és az alapszabályzatnak a módosítása azért szükséges, mert vannak helységek, amelyek kiléptek a társulásból és új helységek társultak.

7.) Ezen napirendipont keretén belül az alábbi kérések, problémák merültek fel:

- A Hargita Megye Víz-Gazdálkodási Igazgatóság kér hosszútávú ingyenes haszonbérbe egy 1² m²-es területet, amelyre egy automata mérőállomást szeretnének elhelyezni. A kérést a testület jóváhagyta.

- A Posta Igazgatósága kéri a postahivatal által bérelt helység házbérének csökkentését, minimum 20%-kal.

A kérés megvitatása után a testület döntése az, hogy tárgyalni hajlandók vagyunk, de a gazdasági válság miatt nem tudjuk csökkenteni a házbért.

- Egyed József javaslat, hogy a falunapi rendezvényekre a Szentegyházi Filharmóniát hívjuk meg.

A falunapi rendezvényekkel kapcsolatosan a polgármester ismerteti, hogy egy program-tervezet már össze van állítva, de a fenti javaslatokat is figyelembe lehet venni, javasolja, hogy jövő hét elején a programot beszéljék meg, véglegesítsék, döntsék el azt is el, hogy díjazás legyen-e.

Közli, hogy a falunapi rendezvények megszervezésére letett pályázat sajnos nem nyert.

- Az útépitéssel és a kanalizálási munkálatok kivitelezésével kapcsolatosan az alábbi kérdések merültek fel:

- Egyed József kérdése: az átépítés alatt levő Kövespataki híd alól hova lettek a faragott kövek és a fém tartógerendák? Válasz: a hidépítő elvitték. A megyei tanács felé kérés volt letéve és jóváhagyás van, hogy a többi építendő hídnál levő faragott kövek megmaradjanak.

- A csatornázási munkálatoknál egyes szakasz kimaradt és az útépités, aszfaltozás halad és hogyan fog folytatódni a kanalizálási munkálat.

Válasz: Az aszfaltozás a központtól lefelé egyelőre elmarad, de sürgetni fogjuk a kanalizálási munkálatok folytatását a kimaradt szakaszokon.

-Mag István: A lakosságnak a szennyvízhálózatra való rácsatlakozásakor az árat ki szabja meg és milyen árral dolgoznak?

Válasz: A dokumentációt a rácsatlakozásra tervező és a kivitelező állítja össze, amelyből egy példányt kap a lakos és egy példányt letesznek a hivatalhoz is, ezek a dokumentációk folyamatosan érkeznek, az árral kapcsolatosan átlag árat állapítanak meg, amely magába foglalja a tervezést, jóváhagyások beszerzését, dokumentációt, a munkadíjat és más egyébeket. Felmerült az a kérdés is, hogy miért ez a cég és miért nem egy más cég készíti el ezeket a dokumentációkat.

Válasz: mert két különböző cég jelenléte a rendszer megépítésében bonyolítaná a helyzetet.

- Mihály László kérdése: mikor lesznek még átereszek elhelyezve?

Válasz: fel van térképezve, hogy hova szükséges átereszek kialakítása, de sajnos az erre a negyedévre tervezett hitelek elfogytak, de a következő negyedévben próbáljuk megoldani a problémát.

- Javasolja, hogy a vízmederben levő szigeteket tüntessék el, a vízmedret takarítsák ki és a megrongálódott támfalakat javítsák ki a vízügy, valamint a költségeket fogják be a költségvetésükbe.

A polgármester válasza, hogy már több alkalommal tárgyaltak a vízügygel, de sajnos olyan ajánlatokat adtak, hogy ad üzemanyagot és munkálatot mi végeztessük el. A támfalak helyzetét ismerjük, fel van térképezve és minden évben közzöltük a vízügynek.

- A községi utak és utcákkal kapcsolatosan az alábbi problémák vitatódtak meg:

- Molnár József: Oza felé az út majdnem járhatatlan, az átérészen nem folyik át a víz, leszakadt és víz az úton áll.

-Fazakas Pál: a Nádaszéki híd javítására van-e pénz?

-Egyed József: a Lázútját is elmosta a víz és szükséges lenne a vizet lecsaptatni az útról, a sáncokat kitakarítani és az utat feltölteni, ahol szükséges.

-György Bernát Zsolt: Domokos teteje valamint Keményvölgye felé vezető utat is ki kellene javítani, bulldózerrel el egyengetni.

- Mihály János: a Motros utca végénél két betongyűrűt kellene elhelyezni a sánca.

A polgármester válasza: A sok esőzés nagyon megrongálta a mezei és az erdei útjainkat és saját erőből kell megoldjuk ezeknek a javítását.

Az alpolgármester tolmácsolja az alszegiek kérését, hogy a Kövespataknál a medret és a támfalat ki szeretnék javítani és legalább anyagi támogatást kérnének.

A közvilágítással kapcsolatosan ismerteti, hogy 29 kis fogyasztású lámpatestet szereltek fel, még 11-et fel kell szerelni, 8 új helyre szereltek fel, 32 helyen lecserélték és cserélődnek a régi lámpa testek.

- Molnár Julianna közli, hogy a szelektív szemétyűjtéssel kapcsolatos újonnan megjelent törvény kapcsán már megkezdte árajánlatával az AVE cég.

A polgármester a testülettel ismerteti az alábbiakat:

- A közigazgatási határok kijelölése, kiigazítása terepen nagy részben el van végezve, Szentkeresztbányával a mi álláspontunk van jelölve, ehhez ragaszkodni.

- Budakalászon szervezendő rendezvényekre még lehet jelentkezni, a rendezvény augusztus 19-21 között lesz, az augusztus 19-én tartandó előadások egyike a Lázár László T. előadása.

Több téma nem lévén a gyűlés munkálatait bezárják.

Gyűlést vezető elnök,

Mihály László

Jegyző,
Miklos Ida

Borvizek Ünnepe

Hargita és Kovászna Megye Tanácsa közösen rendezte meg idén is a IV. Aquarius - Borvizek ünnepét, 2010. augusztus 28-án Csíkdánfalván.

A rendezvénysorozatra 20 település nevezett be, több mint 45 ásványvízzel. 3 részből állt a rendezvény:

- A palackozott ásványvizek versenye
- A palackozatlan borvizek vetélkedője
- Palacsintasütő verseny - a palackozatlan borvizek felhasználásával.

A palackozatlan borvizek versenyére Lövéte községen kívül, még 19 település nevezett be, mindenik egy-egy ásványvízzel.

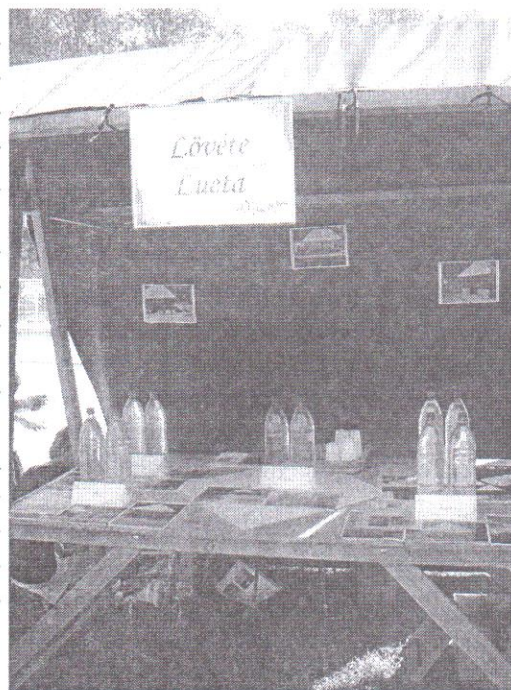
Amíg a pontozóbírók elbírálták a borvizeket, egy sor szempontot figyelembe véve (íz, szín, üledékanyag, hőmérséklet, összetétel), addig a rendezők gondoskodtak, hogy a résztvevők ne unatkozzanak - kulturális műsorok zajlottak a helyi előadók közreműködésével.

Lövéte község borvizeit bemutató standnál, asztalnál is sokan megfordultak, kóstoltgatták a borvizeinket, és érdekességként megjegyezném, hogy sokan közülük jártak a vidékeinkre, ismerték a borvízforrásaink egy részét.

A borvizek versenyével párhuzamosan zajlott a palacsintasütő-verseny is, ahol a szervezők által biztosított hozzávalók mellé, a csapatoknak csak a serpenyőt, a hozzáértésüket, ügyességüket, a palacsinta töltelékét és a tálalást kellett biztosítsák.

A pontozóbíráknak sem volt egyszerű dolguk, hisz több mint 30 féle palacsintát kellett megkóstoljanak, értékeljenek, pontozzanak.

Ennek a vetélkedőnek is az igazi nyertesei a résztvevő csapatok és a nézők voltak. Az utóbbiak kedvük szerint kóstolgathatták a finomabbnál-finomabb palacsintákat. Az, hogy milyen volt a község küldöttsége által készített palacsinta, azt nem tudjuk, hisz még kóstolónak sem jutott számunkra. "Úgy vitték, mint a cukrot", alig sikerült a pontozók számára is félretenni a szükséges 4 db palacsintát.

Elkészült a hatodik lövétei helytörténeti füzet

Az első világháborúról (a "nagy háborúról"), amely lényegében a korabeli gyarmat- és érdekeltségrendszer újrafelosztásáért indult, könyvtárnyi szakirodalom áll az érdeklődők rendelkezésére. Az elmúlt kilenc évtized alatt számos részletkérdés tisztázódott, s a négy háborús év eseményeiről sokan megpróbálkoztak minél átfogóbb képet rajzolni. A magyar történetírás is letette a maga kötetait a tudomány asztalára. Ezek a művek azonban a nagyvilág, vagy az országos események minél átfogóbb politika-, had- és diplomáciatörténeti ismertetését nyújtják elsősorban, s bennük hiába keressük a mikrorégiók (kisebb tájegységek) korabeli történéseit. Egy-egy település első világháborús történetének elsőrendű forrásai a római katolikus plébániák levéltárában fellelhető "háztörténetek", ún. Historia Domus-ok, amelyekben legtöbbször megtalálhatók a világ-, vagy az országos események rövid ismertetése mellett a háború négy évének helyi történései is, kisebb-nagyobb részletességgel, időrendi sorrendben. Természetesen az azt vezető helybéli plébános "szemüvegén" keresztül, vagyis az ő érték- és szempontrendszerének megfelelően.

A lövétei római katolikus egyházközség historia domusa is fontos forrás a világháború lokális történéseit illetően. Éppen ezért az újabb, immár a 6. helytörténeti füzet (Mihály János: Lövéte az első világháború éveiben 1914 - 1918) tartalma, a Kis-Homoród menti Lövéte község egykori plébánosának, Péter Jánosnak (szül. 1881, Székelydobó - megh. 1954. febr. 17., Székelyudvarhely) a korabeli följegyzéseire épül elsősorban.

A négy háborús év árnyaltabb bemutatása érdekében nem tekinthettünk el a háborút megelőző évtized és az azt lezáró igazságtalan békerendszer, valamint Lövéte háborús embervesztésének rövid ismertetésétől sem, ugyanis véleményünk szerint ezek nemcsak szükségszerűen kiegészítik, hanem színesebbé is teszik írásunkat. A helytörténeti füzet bemutatójára szeptember 11-én de. 10 órakor kerül sor a Népházban. Minden érdeklődőt nagy szeretettel várunk.

(A szerző)

Tűzoltóság - tűzvédelem

Az idő múlásával akarva-akaratlanul rá kell jönnünk, hogy öregedünk. Nem történik ez másképp a községünk önkéntes tűzoltóival sem.

Több évnyi, évtizednyi közösségért kifejtett munkájuk után eljött az idő, hogy helyüket fiatalabbak vegyék át, akik fiatalos lendületükkel, nagyobb akaratukkal talán többet tehetnek a lakosok és a település védelme érdekében.

Az aktív önkéntes tűzoltóságot félbehagyták a következő tagok: György Ferenc -volt tűzoltóparancsnok (Újfalu), Mihály Ferenc, id. Tódor László, id. Lázár Sándor, Márton Béla, Ladó János, Lázár Lajos, id. Bálint Antal, Egyed Lajos, Tamás Ferenc. Köszönet a közösség védelmében kifejtett munkájukért!

Illik emlékezni a néhai Egyed Lajosra, Pál Emilre, Sata Imrere, Márton Gergelyre, akik sajnos már nem lehetnek közöttünk, de a többi önkéntessel együtt, a szerény, szegényes tűzoltósági, tűzvédelmi felszerelésekkel próbáltak minél becsületesebben helytállni, tevékenykedni tűz esetén.

A kiöregedett vagy elhunyt önkéntes tűzoltók helyett az elmúlt néhány hónapban sikerült beszervezni egy csoport tenni akaró fiatalt a községből: András Levente, ifj. Ferenc Péter, György Ferenc, György Gábor, Ladó Levente, László Imre, Lőrincz Csongor, Mag István, Márton Zoltán, Orbán Árpád, Orbán Levente, Silye Ferenc, Török Csaba. És a névsor még növekedni fog, hisz biztosan van még fiatal, aki szeretne belépni, tenni valamit a község védelméért.

Ezeknek a fiatal, kezdő önkéntes tűzoltóknak az elsődleges feladatuk, tennivalójuk, hogy megismerjék az alapfeladatokat, tudják használni a rendelkezésükre álló tűzvédelmi eszközöket. A tapasztalt, öregebb tűzoltók pedig a rendszeres gyakorlatok alkalmával átadhatják a már megszerzett tapasztalatukat, megtaníthatják a fiatalabbaknak ennek a tevékenységnek a fortélyait.

Az utóbbi években sikerült számos, fontos tűzvédelmi eszközt beszerezni, amelyek segítik az önkéntesek munkáját gyakorlatok és -Isten őrizz! - katasztrófák esetén. De ami továbbra is érezhető, nagy hiány, az egy tűzoltóautó. Remélhetőleg hamarosan ez is megoldódik, hisz ismert, hogy az egyik nyert pályázat részét képezi egy új tűzoltóautó vásárlása. S akkor elmondható lesz, hogy egy jól felszerelt önkéntes tűzoltóságunk van, s már csak az állandó tűzoltóság megszervezése, megalakítása valamint rengeteg gyakorlás kell következzen.

De addig is próbáljunk meg odafigyelni a tűzesetek megelőzésére, tartsuk be az érvényben lévő tűzvédelmi előírásokat és segítsük a lakosokat, melléképületeket ellenőrző önkéntes tűzoltókat, mert mindannyiunk érdekében teszik, végzik a munkájukat.

Györgylőrincz Ernő

Mihály János
Lövéte az első világháború
éveiben (1914-1918)

"Amerre a lövétei rezesbanda mozsikál..."

Bármilyen műkedvelő csoportról legyen szó, legyen az néhány személy, vagy lehet az 30-40 személy is, mindig a közösség összetartó erejéről beszélünk. Ha egy kicsit belegondolunk úgy tűnik könnyebb egy kisebb csoportot próbára összehívni, mint egy 35 tagú zenekart. Hála Istennek ezt az állítást megcáfolja a lövétei fiatal fúvószenekar, akik, ha úgy kéri a feladat teljes létszámmal összegyűlnek, hogy elvigyék és öregbítsék a zene hangjain keresztül szülőfalujuk, Lövéte jó hírét. Legutóbb Kápolnásfalu meghívásának tettek eleget 2010. augusztus 1-én, ahol hét fúvószenekar találkozott, a zenei örökségünk és hagyományaink ápolásáért.

A fiatal zenekar indulókat, keringőt, népdalokat szóltatott meg igazi fiatalos lendülettel, és amennyire a hangszerek engedték teljes összhangban fújták, úgy mint egy jól összekovácsozott rezesbanda. Egy ekkora zenekar fennmaradásának néhány titka a hangszer, zene iránti szeretet, a tagok kölcsönös egymás iránti tisztelete, tudatában kell lenni, hogy szülőfalunkat, székely népünket képviseljük és a legfontosabb, hogy a 35 szív ugyanazért a célért dobogjon.

Azt is tudják a fiatalok, hogy a zenelánc csak úgy erős és tartós, ha minden láncszem ott van hiánytalanul, hiszen minden hangszer a maga feladatával ugyanolyan fontos. Még egy fontos titok, hogy jó kedvből, senkitől se kényszerítve, felszabadultan teljenek a próbák. A gyakorlat azért fontos, mert a szereplésnél kitartás kell, hogy azt a 6-7 zeneművet, amelyet a próbákon felaprózva, többször megismételve próbáltunk, néhány perces szünetekkel sorban mind le tudjuk játszani.

Ha néhány évvel ezelőtt egy újan induló gyermek zenekarról beszéltünk, ma egy jó kedvvel, életerővel telített fiatal rezesbandát látunk, akik tehetségükhöz mértén próbálnak helytállni, és valahányszor alkalom adódik, zenéjükkel mondják el, hogy ők is tagjai egy olyan közösségnek, akik szülőfalujukért és lakóiért megteszik a tőlük telhetőt.

További sikereket kívánunk számukra, és kitartást, hiszen néhány nap és itthon fújhatnak újra a falunapok alkalmával.

Lázár Béla

Borvizek Ünnepe *folytatás a 3. oldalról*

Szerencsére a szomszéd csapatok finomságait sikerült megkóstolni és ízelítőt kapni a termékekről.

A rendezvény bográcsban készült ebéddel és a díjkiosztással zárult. Községünk csapata, küldöttsége Török József, Török Katalin, Györgylőrincz Ildikó,

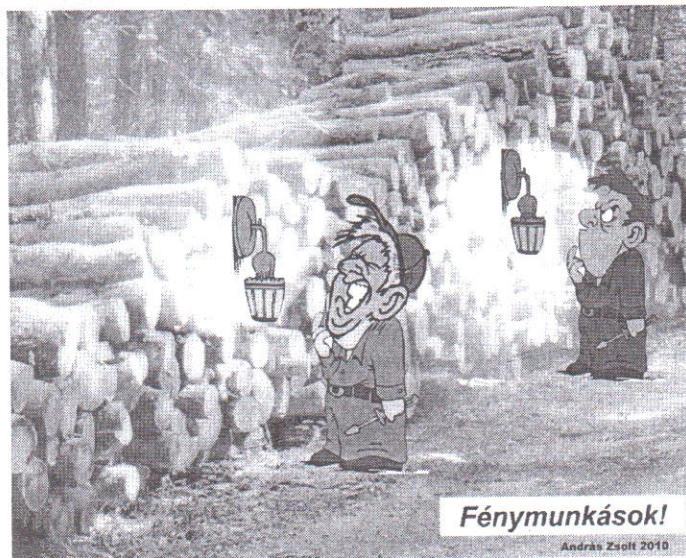
Györgylőrincz Tímea és jómagam sok szép élménnyel, tapasztalattal, sikerélménnyel gazdagodva tért haza. Ugyanakkor észleltük a helybeliek alacsony létszámát, érdektelenségét. Lelkünkben nyugtáztuk azt a tényt, hogy szerencsére nálunk még nem így van, az ilyen és hasonló rendezvényekre a lakosság vevő, többen, olykor sokan jelennek meg, van érdeklődés minden iránt, ami szép, jó vagy új.

A rendezvény egybehangzóan azt akarta sugallni mindenki számára, hogy értékeljük azt a sok természeti kincset, amivel a településeink meg vannak áldva, hasznosítsuk ezeket és őrizzük meg ezeket a következő nemzedékek számára.

Györgylőrincz Ernő

Tehetünk valamit a helytelen dolgok ellen?

Helytelen dolgok például a Lövete arculatát bomlasztó szokások. A raktarizmus, ez a rossz szokás, általában akkor kezd eluralkodni, ha gyökerében nem oltotta ki egy felsőbb hatás, vagy a fejlettebb öntudatú emberek saját maguk. Önismereteink talán hiányosak, de fejleszthető. Aki nem tudja beismerni tévedését az saját magában botlott el, és az ilyen botorkázó embereket öntudatra kell ébreszteni, mert közösségekben élünk, és a közösség dolga mindenkire tartozik. Tehát, ha többször figyelmeztetjük a környezetünkben élő rossz szokású embereket, előbb-utóbb megjavulnak. Viszont ez nem megy könnyen és gördülékenyen. Az a felsőbb hatás vagy hatalom, akinek igazán jogában áll akár ráerőltetett, hivatalos módon is előmozdítani az előrehaladást, talán nem tesz eleget ennek érdekében. Talán puhány? Képzeljék el, ha a mentősök passzivitásból nem segítenének az embereken! Megítélnék azt a mentőalakulatot, vagy örömmel részt vennének a semmittevésben? Egyfajta semmittevésnek vagy nemtörődömségnek tudható be az is, hogy Lövete utcáit farakások, kórákások, ganéjrákások, stb. tarkítják.

R rossz szokásokat gyakorló közösségre vallanak. Erre számtalan bizonyítékot ad a környezetünk. A Raktarista termékek (én azokat a személyeket, családokat nevezem Raktaristának, akik Lövete arculatát, esztétikai minőségében megbomlasztják tudatlanul

vagy más véleményét követve), amiket nap mint nap látunk, beépülnek a tudatba, már észre sem vesszük, hogy ott van, mert a szokásunkká, részünkévé vált. A tárgyak diszharmoniója az elme, a szellemünk kaotikus tökéletlenségét bizonyítják. Megrontják az elméjét a gyermekeinknek, mert példát mutatnak, és mi engedjük, hogy a jövőjük rossz szokású emberek magatartására épüljön?! Ha a jó szokást választom, a jó-érzéseimet találok meg benne, ha a rosszat választod, akkor csak lennebb sülyedsz, mert ha mindenki kirakná a méterfáját az útra, akkor járhatatlan lenne az utca, az út. Milyen Lövétét akarok? Jó vagy rossz szokást akarok gyakorolni? Azzá teszed, amelyiket választottad. Szerintem szebb lenne Lövete ganéjrákások, kórákások, farakások nélkül. Ha az egyén eldönti, a közösség megváltozik. Viszont aki nem tud szembenézni a rossz szokásával, az előbb-utóbb rákényszerül a változtatásra. Aki a rosszat gondolja és a rossz szokást gyakorolja, az a rossz ember, és nem az, aki felhívja erre a figyelmet! Ha valaki úgy dönt, meg is mondhatja a szomszédnak, hogy nem ért egyet azzal, hogy ott tárolja a pár araszos patakparton a fát vagy egyéb szajrét, de ennek általában utóhatása van.

Az én történetem is idevágó, mert amikor én szóltam nekik, hogy minket zavar a farakás, mert nem ott a helye a kapunk előtt, ők még többet raktak ki. Tedd szóvá annak, aki a szomszédod, a rokonod, a testvéred, a gyermeked, vagy a szüleid! Ez lehet, ha nehéz lépés, lehet, ha továbbra is meredt szemmel néznek rád, de akkor is meg kell őket változtatni, mert ez a saját gyermekeiknek, és saját maguknak is jó, csak még nem tudatosult bennük. Az emberi tisztaság és egészség a környezetében tükröződik vissza!

Ha az üzletbe ruhát vásárolsz, akkor a szépet és a jót választod, és aki a szépre vágyik, az az ember a környezetében is így érzi jól magát. A mi környezetünk az egész LÖVÉTE, a mi otthonunk itt van! Az ember legbelül a szíve mélyén jó, teremtő és harmóniát igénylő élőlény. Ennek tudatában kell nap mint nap cselekedni, gondolkodni, mert azzá leszel, amit teszel!

András Zsolt

Faosztalék

A közbirtokossági farészesezés kiosztása július végétől - a megszokott fahozó napokon - október végéig tart. Azok a tagok, akik igényelik a faosztalékot, a fahozó nap előtt vegyék át az osztalék-igazolást a közbirtokosság irodájában, munkanapokon a délelőtti órákban, vagy hétfőn és csütörtökön este

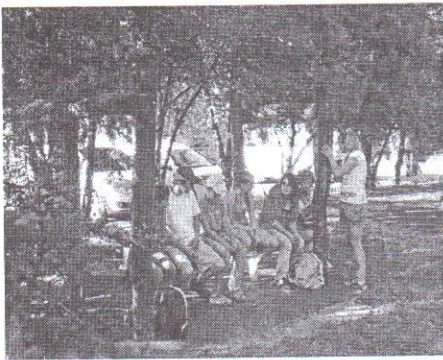
19-21 óra között. Kérjük, az igazolás átvételére hozza magukkal a tagságkönyvet és a személyi igazolványt! Az eddigi évekhez hasonlóan a tagságnak az a része, aki nem fában veszi ki az évi osztalékot, az év végén pénz formájában kapja a járandóságot. A vezetőtanács továbbra is várja a tagság részéről az alapszabályzat módosítására vonatkozó javaslatokat.

A Vezetőség

Budakalászon

Olyan nagy megtiszteltetés és olyan nagy szerencse ért, hogy mi kis bim-bók képviselhettük a nagy Kákvirág Egyesületet Budakalászon. Nagy izgalommal vártuk szerda estét, hogy indulhassunk Magyarországra.

Az út alatt felszabadultunk, nagy kákvirágosoknak éreztük magunk, énekeltünk, viccelődtünk, szórakoztunk, úgy, mint a NAGYOK. Átlépve a határt megálltunk egy kicsit, ez alatt gyönyörködtünk a tájban. Hosszú volt az út, míg megérkeztünk Budakalászára, de nagyon megérte. Kedves családok fogadtak be bennünket.

Első nap a Faluházban környezetünkről szóló bemutatókat hallgattunk, s majd indultunk is ebédelni. Ebéd után szabad program volt, amikor megmutatták nekünk a várost, a központot és Budakalász üdülőhelyét, az Omszk tavat, amibe pár barátommal meg is mártóztunk. Fél hétre visszamentünk vacsorázni. Késő este is lementünk a tóhoz sétálni és bulizni. Másnap reggelivel és Szentmisével kezdtük a napot, hisz augusztus 20-a volt, Szent István király ünnepe. Mibe után mentünk is ebédelni, ahol felidéztek az aznap előtti élményeket, majd ebéd után mindannyian lementünk az Omszk tóhoz fürödni, de azelőtt kipróbáltuk a "baseball"-t (bézbolt) a tópart közelében.

Vacsora után bementünk a fővárosba, megnéztük a tűzijátékot, ami nagyon-nagyon gyönyörű volt. Szombaton korán reggel elmentünk Leányfaluba a termálfürdőre, ahol jó hosszasan lubickolhattunk, fagyizhattunk és jól érezhettük magunk. Aznap volt az előadás, a tánc, meg a lövétei magyar diákok köszöntése (Fazakas Attila, Ladó Lóránd, György Renáta, Mihály Noé-

mi, Demeter Katalin, Lázár Lóránd, András Zsolt, András Pamela-Terézia), és az idényi lövétei magyar diák üdvözlése Mag István személyében, majd ezt követően voltak előadások és az est zárult egy nagyszerű koncerttel.

Nekem ez a kis kiruccanás Budakalászára nagyon jól telt, nagyon tetszett a testvérfa, tetszett Magyarország, hisz személy szerint én először voltam oda. Nagyszerű volt a vendéglátás, az ételek, a szabadidők, a tűzijáték, a koncert, a hangulat. Köszönjük szépen, hogy elmehettünk erre a gyönyörű kirándulásra!

Lázár Emőke

A tizenegyedik

Mivel most végeztem a 8. osztályt, én is benyújtottam egy dolgozatot a Lövétei Magyar Diák díjért. Ezt megnyerve egy kirándulást is kaptam Budakalászára.

Meghívták a testvértelepülésre az eddigi 10 "diákok" is, hisz ez egy jubileumi ünnep volt. Nagyon jó volt minden, érdekesek voltak a programok. Majd eljött a szombat délután, az ünnepi program, amikor is rögtön elsőként minket hívtak a színpadra. Ez alkalommal a polgármesterek köszöntötték egymást, én ezalatt elgondolkodtam, milyen nagyszerű dolog számomra, hogy itt lehetek és, akik mellettem állnak, azok is már tudják, hogy ez milyen jó érzés.

Átadták a díjat, mindenkinek egy-egy kedves ajándékot, majd este együtt vacsoráztunk a polgármesterekkel, ami nem egy utolsó esemény egy 14 évesnek.

Ezúton is szeretném megköszönni Parlagi Endrének, hogy létrehozta ezt a díjat, mert ezért gazdagodhattam sok élménnyel és remélem nem leszek félrerugott "tizenegyedek"!

ifj. Mag István

Iskolai hírek

- az idei tanév szeptember 13 -án kezdődik, évkezdő szentmise reggel 9 órától
- az esedékes tanszersegélyhez szükséges iratokat érdemes beszerezni

Vége

Búcsúzunk.

Számunkra véget ért egy korszak.

Búcsúzunk egymástól, de nagyon fáj.

A szívünk összetört,

A lelkünk remeg.

De mit csinálj?

Ilyenek hát az emberek.

Menni kell tovább,

Fel kell fedezni az életet.

Ballagunk.

Az utolsó nap fájdalom.

Egymás szemébe nézünk,

És látjuk, hogy remeg a könnyecsepp.

Öleljük meg egymást,

Sírjuk ki magunk;

Nézzünk az égre, odaszáll fájó dalunk.

Mikor kilépsz az iskola kapuján,

Gondolj vissza mindent.

Nézz vissza a kapun,

Ennyi, amit végleg adhatunk.

Egymásnak csak kép marad,

És az emlék, ami a szívekben marad.

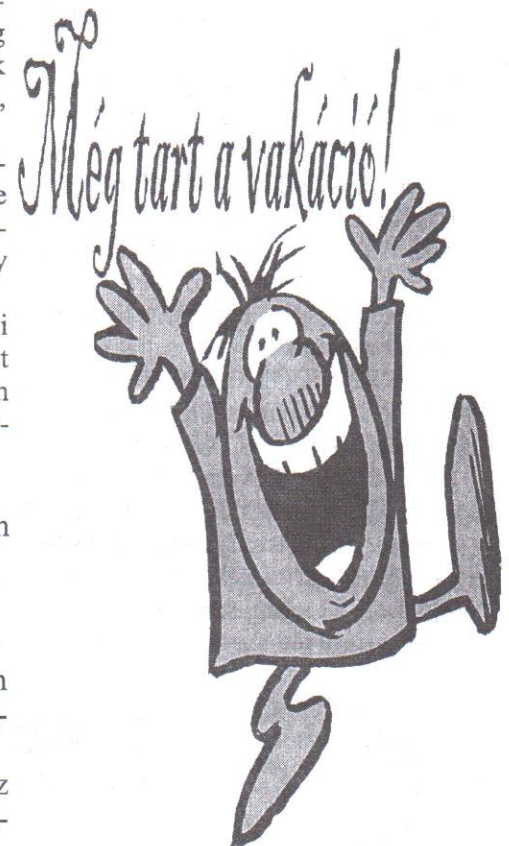
Ki tudja kit hova sodor az élet.

Talán itt marad, talán elmegy,

De ha nem találkozunk,

Az egy végtelen fájdalom.

Mihály Andrea VIII. osztály

Régi arcok sárgult fényképeken

Lakodalmos Márton János (Jakab) házábanál (kb. 1940).
Mihály István a jegycsizmát viszi a menyasszonynak.
A képet András Erzsébet küldte be.

ANYAKÖNYVI HÍREK

2010. július

Születések száma: 4

- SZAIN LEONÁRD, született 2010. június 4-én
- SZIKSZAI NIKOLETTA, született 2010. június 16-án
- GYÖRGY MÁRK, született 2010. június 26-án
- GYÖRGY ÁRON, született 2010. június 26-án

Házasság kötések száma: 5

- MÁRTON PÁL és MIHÁLY ANDREA-HAJNAL
- PÁL ERVIN és LADÓ ANNAMÁRIA
- ÉGEI ATTILA és MÁRTON TIMEA-ROZÁLIA
- EGYED RÓBERT és KELEMEN ALETTA-MÁRIA
- GYÖRGY ATTILA és BALÁZS NOÉMI

Őszinte részvétünket fejezzük ki júliusban elhunyt lakosok hozzátartozóinak:

- ORBÁN DOMOKOSNÉ, született DEMETER MÁRIA-
Lövete, 478 szám, született 1967-ben,
- ANDRÁS JENÓNÉ, született GYÖRGYLŐRINCZ
JULIANNA - Lövete, 140 szám, született 1930-ban,
- TÖRÖK LAJOSNÉ, született GOLICZA GIZELLA -
Lövete, 678 szám, született 1943-ban,
- KELEMEN JÁNOSNÉ, született LÁZÁR TERÉZIA -
Lövete, 729 szám, született 1929-ben.

Régi korok anekdotái

Egyszer a szomszéd Oláhfaluban vita támadt afelől, hogy a templom a bíró udvarát beárnyékolja. A bírónak ez nem tetszett, s összehívta a falu népét, hogy tanácskozzák meg, mit tegyenek. Okoskodtak ezt is azt is, míg végül kitalálták, hogy taszítsák odébb a templomot. Mindannyian bele is egyeztek ebbe. A templom egyik oldalának nekitámaszkodott az egész falu népe, de amíg a nagy erőlködésnek nekifogtak volna, a bíró egy nagy okosat szólott:

-Várjatok, hé, egy kicsit, egyszer jegyezzük meg, hogy meddig taszítsuk, nehogy igen eltaszítsuk a helyéről! - s ezzel átment a templomnak a túlsó részére, s oda letette a drága új posztóujjasát, hogy né, eddig kell taszítani.

Nekifogtak aztán a taszításnak, taszították nagy buzgósággal. Éppen arra járt egy cigány, az szépen odasompolygott és az ujjast elemelte.

Egyszer azt mondja a bíró, aki belefáradt a taszításba:

-Hó, emberek, nézzük meg, hogy haladunk. Nehogy rátaszítsuk az ujjasra a templomot!

Megy a bíró, arra a helyre, ahol az ujjasát hagyta, hát az nincs sehol. Fut vissza a népekhez:

-Jaj, jaj, emberek, hagyják abba, már a drága ujjasomra is rátaszítottuk a templomot!

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a
LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János,

titkár: András Kinga,

tördelés és szerkesztés: Mag István,

korrektúra: Mag Ottília

Munkatársak: András Magdolna, András Zoltán, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár Zoltán, Egyed Emilia, Miklós Emilia,

Molnár Juliánna, Pál Erzsébet

Támogatók: Lövete Község Helyi Tanácsa,

Lövete Közbirtokossága,

Select Metleplast kft.,

Communitas Alapítvány

A szerkesztőség elérhetősége:

Lövete Községi Könyvtár, tel.: 0266-220806,

e-mail: loveteikialto@freemail.hu

**COMMUNITAS
ALAPÍTVÁNY**

Alapította az RMDSZ

Lövete Falunapok 2010

Akié a föld, azé a jövő... de csak azé lehet a föld, aki együtt él vele, közel áll hozzá, aki megérti a föld szavát... magyarnak lenni Erdély földjén annyit jelent, mint mindig egy lépéssel előbb lenni... egy kicsit többnek lenni minden tekintetben... többet dolgozni, többet szenvedni, többet adni, többet tudni, többet érezni, többet gondolkozni... okosabbnak lenni, hajlékonyabbnak lenni... meghajolni a viharban, mint a mezőségi gyertyánfa, földig hajolni, ha kell... de meg nem törni soha! A fenyő hasad, a tölgyfa törik, de a gyertyán hajlik, mint az acélrugó és kiegyenesedik újra meg újra... Erdély földjén csak a gyertyán-embernek van jövője.

Wass Albert

Meghívó

Lövete Önkormányzata tisztelettel meghívja Önt a szeptember 10-12 közt sorra kerülő falunapokra.

Lázár Zoltán

A falunapok programja

Szeptember 10-péntek:

12⁰⁰ - Szabadtéri szentmise

13⁰⁰ - A falunapok hivatalos megnyitója

17⁰⁰ - Könyvbemutató

18⁰⁰ - Az önkéntes tűzoltócsapat bemutatója

20⁰⁰ - Táncbemutató

21⁰⁰ - Koncert

Szeptember 11- szombat

7⁰⁰ - Zenés ébresztő

9⁰⁰ - Kapuavatás

A budakalászi testvérszerződés aláírásának 10 éves évfordulója (ünnepi beszédek, köszöntők)

10⁰⁰ - Régészeti ásatások bemutatása

Helytörténeti füzet bemutatása

11⁰⁰ - Az ásatások helyszínének megtekintése

12⁰⁰ - Főzőverseny

16⁰⁰ - 21⁰⁰ Kulturális csoportok fellépései.

Fellépnek:

- Csíkszenttamási tánccsoport

- Kákvirág náptánccsoport

- Szentegyházi Hüppürcsös tánccsoport,

- Furulyások,

- Lövetei Asszonykórus,

- Lövetei fúvószenekar,

- Szentegyházi Gyermekefilharmónia.

21⁰⁰ - Szabadtéri mulatság

Szeptember 12-vasárnap

12⁰⁰ - A csöszök felvonulása

17⁰⁰ - Bajnoki mérkőzés

20⁰⁰ - Szüreti bál

Falunapok 2009

